

[Kirkeministeren.]

komité og indsamling af bidrag. Dette hænger sammen med, at den fællesskabsfølelse, der er en forudsætning for at samle beboerne om en sådan opgave, som oftest ikke er til stede i sådanne nybebyggede områder, fordi beboernes tilknytning til stedet i vidt omfang er betinget af den vanskelige boligsituation og derfor let får en mere tilfældigt og forbigående præg. Hertil bidrager også, at ægtefæller ofte begge har deres beskæftigelse uden for bopæls-sognet, som derfor ikke bliver det naturlige midtpunkt for deres tilværelse. Og endelig spiller det en vis rolle, at en væsentlig part af beboerne i sådanne områder er yngre ægtepar med en anspændt økonomi på grund af bosætningsudgifter, høj husleje o. s. v. Heller ikke i disse tilfælde bør man derfor stille krav om, at en kirkes opførelse skal være betinget af, at der tilvejebringes frivillige bidrag af en bestemt størrelse.

Denne påvisning af, at den nugældende ordning i vidt omfang medfører urimelige — og ved ordningens gennemførelse uforudselige — vanskeligheder for kirkebyggeriet, er kommet til udtryk i den i bemærkningerne til lovforslaget omtalte betænkning angående finansiering af kirkebyggeri, som for nylig er afgivet af et af kirkeministeriet nedsat udvalg.

I betænkningen har udvalget draget den konsekvens heraf, at der bør tilvejebringes en ordning, hvorefter udgifterne ved opførelse af en kirke i det omfang, de ikke dækkes af tilskud fra staten, kommunen eller private bidragydere, skal kunne afholdes fuldt ud over den kirkelige ligning. Udvalget går samtidig ind for, at dette skal være en generel ordning, idet det anses for betænkeligt at indføre en ordning, der ikke byder samme vilkår i alle tilfælde. Således ville en ordning, der stillede krav om indsamling i visse tilfælde og ikke i andre, efter udvalgets opfattelse være vanskelig at administrere og let give anledning til vilkårlige afgørelser i de mange vanskelige grænsetilfælde, som man må forudse.

Jeg kan for mit vedkommende ganske tilslutte mig udvalgets synspunkter, og det foreliggende forslag er da også i overensstemmelse med, hvad udvalget har indstillet.

Efter forslaget ophæves den hidtidige

grænse for, hvad der kan udredes af lokale ligningsmidler til opførelse af nye kirker, idet det foreslås, at alle udgifter, som ikke dækkes af tilskud fra staten, kommunen eller private bidragydere, med ministeriets tilladelse skal kunne afholdes af den stedlige kirkelige ligning enten ved optagelse af lån, der forrentes og afdrages over den kirkelige ligning, eller ved forbrug af dertil med ministeriets tilladelse henlagte kirkelige ligningsmidler. Til henlæggelse til sådant formål skal der dog foruden ministeriets tilladelse også i visse tilfælde foreligge tilslutning fra kommunalbestyrelsen i overensstemmelse med de almindelige regler om fastsættelse af de kirkelige ligningsbeløb.

Den foreslåede ændring af 2. punktum i § 12, stk. 4, er af redaktionel karakter og tjener til at præcisere, fra hvilket tidspunkt en ny kirke overtager forrentningen og afdragningen af et til dennes opførelse optaget lån.

Dette forslag, hvorefter det altså ikke mere er en forudsætning for, at en kirkesag skal kunne gennemføres, at et menighedsråd eller en kirkekomité skaffer et vist beløb til veje ved indsamling, må på ingen måde ses som en underkendelse af det store og påskønnelsesværdige arbejde, der i årenes løb er gjort af talrige kirkekomiteer og ikke mindst af Det københavnske Kirkefond. Men forslaget bygger på en erkendelse af, at tiden — den samfundsmæssige og økonomiske udvikling — er løbet fra den hidtidige ordning. Der vil dog også fremtidigt — og dette forudsættes da også i den foreslåede lovbestemmelse — blive behov for tilskud fra privat side til kirkebyggeri, særlig til opførelse af bygningsdele og lokaliteter, som ønskes opført i forbindelse med kirken, men som ikke kan henregnes til den egentlige kirke, og endvidere til kunstnerisk udsmykning af særlig art. Det forudsættes endvidere, at initiativet til opførelse af nye kirker forbliver på det lokale plan, d. v. s. hos menighedsrådet og de stedlige kirkelige kredse.

Som det fremgår af lovforslagets tekst, går man ud fra, at der, således som det hidtil er sket i vidt omfang, også for fremtiden ydes tilskud til kirkebyggeriet fra kommunernes side, som regel i form af en gratis byggegrund, men eventuelt også på anden måde, f. eks. ved anlæg af parkeringsplads m. v.